

СТАРЕЦЪТ И ЛЪВЪТ

МОНГОЛСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2016

chitanka.info

СТАРЕЦЪТ И ЛЪВЪТ^[0]

В една самотна юрта, далече от други хора, живеели старец и старица. Спокойно и щастливо си живеели двамата, имали си всичко, което им е нужно: месо и тлъстина за готвене, кожи за дрехи и постилки. Старецът по цели дни ходел на лов, а бабата седяла вкъщи, готвела месото, варяла чай с тлъстина и се грижела за коженото облекло на стареца. Една сутрин, когато старецът излязъл от юртата с намерение да отиде на лов, пред него изскочил огромен лъв^[1]. Изплашил се старецът и се върнал бързо обратно в юртата. Бабата го попитала:

— Какво те изплаши толкова? Целият си пребледнял!

— Един грамаден лъв стои пред входа. Дай да разпалим по-силно огъня, за да не посмее да влезе и да ни разкъса. Не мога да отида на лов, а запасите ни са на привършване. Какво ще правим сега?

— Нека да почакаме — казала бабата. — Като види, че никой не излиза, той ще постои, ще постои, пък ще си отиде.

И те зачакали лъвът да се махне. Но до вечерта лъвът все стоял пред юртата им. На другата сутрин пак бил там. И на третия ден не помръднал от мястото си, само лежал и лениво помахвал с опашка. Трябвало да измислят нещо, скоро щели да останат без вода и дърва. Цяла нощ мислили и на сутринта старицата казала:

— Вземи ласото за лов на диви коне и излез навън. Когато лъвът те попита къде отиваш, кажи му, че отиваш да уловиш един лъв за вечеря. Вземи и това яйце! — и тя му подала едно гъше яйце и му казала как да постъпи по-нататък.

Послушал я старецът, взел ласото и яйцето и излязъл. Лъвът го пресрещнал пред входа на юртата и го запитал:

— Къде отиваш с това ласо, старче?

— Отивам да улова един лъв за вечеря.

Лъвът се изсмял:

— Ха, и как смяташ да направиш това с едно ласо? Знаеш ли, че лъвът е най-силното животно на света? Аз мога да те смажа само с едната си лапа!

А старецът отвърнал, както го научила старицата:

— Нека да премерим силите си. Ако ти ме победиш, аз ще ти служа. Но ако аз те победя, ти ще ми служиш цял живот.

Лъвът се съгласил и понеже бил сигурен в своето превъзходство, позволил на стареца да избере начин как да премерят силите си. Старецът се навел, престорил се, че взема един камък от земята, а стиснал с ръка гъшето яйце, което скришом извадил от джоба си. Яйцето се счупило и изтекло на земята.

— Ето, аз стиснах този камък така силно, че пусна вода. Ти можеш ли да направиш това? — попитал той лъва.

Лъвът сграбчил един камък с лапата си, но колкото и да го стискал, не могъл да изкара вода от него. Тогава той се признал за победен и се видял принуден да служи на стареца и да изпълнява всяко негово желание, а старецът му вързал ласото като юзда и го възседнал.

— Сега ще ми служиш за кон, когато ходя на лов — казал старецът. — И ще ловиш зайци вместо мене.

Лъвът започнал да идва всеки ден, старецът го възседал и те тръгвали на лов за зайци. Лъвът гонел и давел зайците, а старецът само ги събирал в торбата и после ги носели в юртата при бабата. Така минали три дни и юртата се напълнила със зайци. На четвъртия ден старецът решил да поналови птици. Но за съжаление лъвът не може да лети и затова този ден старецът го подкарал към горичката, за да си избере клони от хубаво върбово дърво и да си направи нов лък и стрели.

Когато стигнали в горичката, старецът се изправил на гърба на лъва, протегнал се и хванал един хубав върбов клон, но колкото и да се мъчил да го отчупи, не успял. Взел да огъва и други клони, но върбата е жилаво дърво и както и да се опитвал, не могъл да я прекърши. Накрая се отказал и подкарал лъва обратно към къщи, за да си вземе брадвата. По пътя лъвът го попитал:

— Като си толкова силен, защо не можа да откършиш дори един върбов клон?

Старецът нищо не отговорил, но като си отишъл вкъщи, казал на бабата:

— Лъвът разбра, че не съм силен, и утре сигурно ще ме изяде!

— Не се бой, нахрани се и лягай да спим, а утре все ще измислим нещо — успокоила го бабата.

А през това време лъвът срещнал лисицата. Като го видяла, тя прихнала да се смее:

— Защо през устата ти има юзда като на камила? Кой те подреди така? — попитала го тя.

Лъвът ѝ разказал, че сега негов господар е един старец, който е най-силното същество на земята, защото е победил него — лъва, и че от няколко дни той изпълнява всичките му желания и ловува заради него.

— Излъгал си се — казала лисицата — и си му позволил да те надхитри. Човекът изобщо не е силен и не може да бъде по-силен от лъва. Вярно е, че е хитър, но не може да бъде по-хитър от една лисица. Хайде утре да идем да ги изядем заедно с бабата. Но, да се разберем предварително, половината плячка се полага на мене!

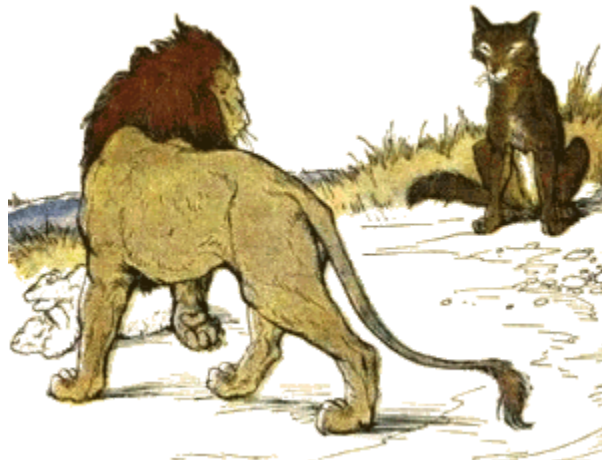
— Сигурно си права — казал лъвът. — И аз се усъмних в неговата сила, като видях как днес той не можа да се пребори с едно обикновено дърво.

На другата сутрин лъвът и лисицата пристигнали пред юртата на двамата старци. Старицата, като видяла лисицата, бързо увила около врата си един оранжево боядисан шал от камилска вълна, показала се на входа и извикала:

— А, тъкмо ми трябваше нов шал от лисича опашка, че старият съвсем се проскуба! Дядо, благодаря ти, че си се сетил да поръчаш на лъва да ми намери, че и кожухче ще стане от тази хубава лисича кожа!

Лисицата, като чула тези думи, се уплашила, че старците са се наговорили с лъва, и хукнала да бяга. Лъвът, като видял, че умната лисица се изплашила и побягнала, хукнал подир нея. Тя помислила, че я преследва, и побягнала с всичка сила, та се не видяла.

А лъвът отишъл далече на юг и не посмял никога повече да се върне по тези места. Затова в Монголия няма лъвове.

Илюстрация: Майло Уинтър

[0] Обработила Лина Бакалова.

Илюстрация: The Aesop for Children with Pictures by Milo Winter. Chicago: Rand McNally & Co., 1919. ↑

[1] Лъв — източносибирският или берингов пещерен лъв (*Panthera leo vereshchagini*) е изчезнал праисторически лъв, който е населявал Якутия (Русия), граничеща с Монголия от север. Лъвът присъства в монголския фолклор, както и в декоративното изкуство, напр. в орнамента като едно от четирите силни животни: лъв, тигър, дракон и митичната птица Гаруда. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.